

„Veš, cerkve bom zidal in velike palače. To se pravi, jaz jih bom snoval v svojem umu, zidali jih bodo pa drugi.“

„In potem boš tudi v Podolju sezidal novo cerkev, veliko večjo in lepšo.“

„Da, da! In bogato palačo bom zgradil, da boš ti stanovala v njej, ko boš stara in sključena.“

Zasmejal se je Francek, in zasmejala se je dekla, pa odšla. Francek pa se je zatopil v račune in v risbe. — — —

* * *

Francek Konoplja se je učil in učil, dokler ni postal samosvoj gospod.

Ko pa je postal Francek gospod, tedaj so se pričeli zanj zmagoslavni dnevi. Širom dežele ni bilo stavbnika, ki bi bil prekašal Frana Konopljo v razboritosti in marljivosti. Poznat je bil tudi daleč preko mej domače dežele. Najlepše cerkve in najbogatejše palače je gradil on. Po velikih mestih je hodil in se je pomenkoval s cesarji in kralji. Zidal jim je dvore in vile.

Minevala so leta in minila.

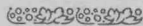
Pripeljal se je nekega solnčnega in čudovitolepega dne inženir Konoplja tudi v vas Podolje. Pred hišo Peterlinovo se je ustavila svetla, s srebrom okovana kočija, in gospod Francek Konoplja je stopil iz nje, da obišče znano in ljubo hišo.

Sivolasi Peterlinov oče je stopil ob palici v vežo in je komaj spoznal visokorastlega gospoda. Tudi Peterlinova dekla — bila je že stara okrog 50 let — je prišla v vežo. Koliko je bilo zdihanja, pozdravljanja in nepopisljive radosti!

Precej drugi dan je prišla v Podolje četa zidarjev. Veliko palačo so pričeli graditi sivemu Peterlinovemu očetu in stari Peterlinovi dekli, da se jima poslade dnevi starosti. Poleg Peterlinove palače pa so zgradili tudi veliko, bajnolepo novo cerkev, da bodo v njej domači gospod župnik brali črne maše za umrlega očeta in mater gospoda Francka Konoplje.

Tako uspe poštenost in marljivost!

A. E.

Za vasjo.

Ej, to je veselje na klancu za vasjo —
tam vidi kipenje se mlade krvi.
Vsa vaška je deca pod gozdom se zbrala,
veselo po klancu drče jim sani.

Drugdrugemu s kepo sneženo v ročici
junaško, ponosno, veselo preti.
To vam je veselje in smeha brez konca,
če kdo se nerodno v sneg mrzli zvali.

Le zdaj se veseli s pošteno zabavo,
vesêli, mladina, brezskrbnih se let.
Saj, ko se postara, nekteri ogreval
jesenski si ude bo v kožuh zapet.

Mokriški

